

Markus 10 : 13-16
1 Joh 2 : 28 - 3 : 10

„Laat de kinderen tot Mij komen" ①

Broeder en Zuster in de Heer,

6p het werk ging ik mij eens gaan mengen in een gesprek dat twee jongere collega's aan het voeren waren. Even moest ik luisteren om te weten waar zij het over hadden. En zij hadden het niet over hun werkzaamheden, maar wel over hun „favorieten“.

Eentje van hen was „fan“ van kweetniemeerwie, en hij vertelde met grote fierheid dat hij een foto persoonlijk had kunnen laten signeren, en die foto had hij geplaatst in een mooi kadertje, goed zichtbaar in zijn leefplaats.... Trots, voldaanheid,... dat was de max.... voor hem.

En ook de ander wist te vertellen wie hem slaaploze nachten bezorgde, maar deze had het niet zo te pakken.

Toch opvallend, hoe ernstig sommigen het kunnen opnemen met hun favoriet, en op een ogenblik verwachtten zij dat ook ik zou gaan vertellen van wie ik „fan“ was...

Ik aarzelde even... En ik was niet in stemming. Ik begon zelf vragen te stellen, omdat ik hen wilde doen nadenken, maar ook dat viel niet mee..

6ok wilde ik geen parels voor de... - U weet wel: Mattheus 7 : „...werpt geen parels voor de zwijnen...“

„Ja, maar, is er dan niemand voor wie gij echt bewondering hebt? „Waarom denkt u dat ik dat nodig heb? - Mijn aangeboren bedeesdheid: daar was het eventjes mee gedaan, en ---➔

ik moest even lachen in mijn binnenste.

Het gesprek was precies geblokkeerd....

Verstomming en ongeloof op die gezichten...

"Meent deze dat nu echt?"

Ze keken mekaar aan, en dan weer naar mij, en dan weer naar mekaar, en dan gingen ze gewoon verder gaan doen met hun werk....

→ Best mogelijk dat ^{die twee} dachten dat ik zo uitpakte om ze zo gauw mogelijk weer bij hun werk te krijgen....

*

Broeder en zuster, mensen kunnen net **kleine kinderen** zijn als 't over hun idool gaat.

En als wij dan nadenken over de **zin** of de **onzin** van al die mogelijke **dweeprucht**, laten wij ons dan maar eens enkele vragen stellen :.....

- Gij kent uw favoriete sportman, of zanger, of politicus, zijn optredens, zijn lievelingskledij, zijn agenda, zijn relaties, zijn turbulenties... maar kent uw favoriet ook u?
- Gij helpt hem rijk te maken (fanclub verkoop van folders...) maakt hij u rijk?
- Gij draagt uw idool op handen, draagt uw idool u op handen?

*

Afgoderij : Psalm 96 : "God gaat de goden ver te boven"... Zouden dat die "goden" zijn waarop Psalm 96 doelt?

Jes 46.

X
met een
zekere ironie
schrijft hij dat...

②
Jesaja, profeet van Israël, schrijft iets als:
„uw afgoden, Babel, die zijn u toch wel tot
een zware last geworden....“ En in datzelfde
hoofdstuk geeft hij te verstaan: „God Zelf
is het, die draagt“.

Wij kunnen volmondig uitspreken:

- **Jezus kent mij**: Alle haren van mijn hoofd zijn ^{geteld}...
- **Jezus maakt mij rijk**: Hij bezorgt mij voedsel,
en kleding, en onderdak
- **Jezus draagt ons op handen**: Niemand heeft
meer liefde, dan wie zijn leven geeft....

→ Gemeente, met dit alles wil ik er alleen maar
op duiden: welk een **oneindig grote afstand**
is er tussen die valse Christussen en Christus,
de Messias, Christus, de Zoon van de
Levende God....

*

In het Markusevangelie hebben wij over
„kinderen“ gelezen:

Markus 10: 13-16

„Jezus zegent de kinderen“ is de titel
van het stukje. „Laat de kinderen tot Mij
komen“ „Wie het koninkrijk Gods niet
ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet
binnengaan“

→ Zou het hier voornamelijk gaan over het
„binnengaan“ van het koninkrijk?

→ Aan wie zal het **geschenken** worden?

- - Is het misschien toch iets dat we moeten „verdiennen“?
- Even merkwaardig zijn de stukjes die net ervóór of juist erachter staan. (kijkt u daarvoor ook in de andere evangeliën: Lukas 18 of Matt. 19): de farizeeër en de tollenaar; de rijke jongeling; het huwelijk....

→ **Neemt nu het verhaal van de farizeeër en de tollenaar**: zelfingenomen moet je niet zijn, zo begrijpen wij het van Jezus. En een geleerd iemand hoeft u ook niet te zijn. Wel... besef van de staat waarin u verkeert... noodtoestand... zonde... *faling* ... soms diep gevoelde ellende....

Koning David, na heel wat turbulenties, beseft plotseling zijn toestand; „Als Gij, Here, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan?“ Ook **Paulus** schreef: „Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont“.... Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik“...

Ps 130 : 3

Rom 7 : 18

* En neemt nu het verhaal van de rijke jongeling. Alles wat voorgeschreven was had hij onderhouden. En toch voelde hij nog tekorten in zijn leven; en dat zei Jezus hem ook. Beseft dat rijkdom soms „te veel van het goede“ kan zijn.

Rijkdom kan het leven naar christelijke maatstaven behoorlijk moeilijk maken.

Hij miste de „ware“ overgave aan het leven...

Farizeeër
Tollenaar
David Ps. 132
Rijke jongeling

OVERGAVE !!!

Rijkdom... kan tégen de rijke getuigen....

"Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog ener naald gaat, dan dat een rijke het koninkrijk Gods binnengaat".

* En daar hebben wij dan dat stukje over kinderen die tot Jezus gebracht worden.

- Daar wilden de discipelen de vaders en moeders beletten om hun kinderen tot Jezus te brengen. Wat bewoog de discipelen ertoe om de kinderen van Hem weg te willen houden? Misschien dachten de discipelen dat deze vaders en moeders de idee hadden van "Jezus de tovenaars".... of: dat hun komen op bijgeloof gemotiveerd was.... of dachten de discipelen dat Jezus maar niet teveel tijd moest verliezen met die kinderen? ... Jezus wond zich erover op nam het hen zeer kwalijk...

* Kinderen in de dagen van Jezus waren drager van veel ziektes. Herhaaldelijk watergebrek in het land maakte dat kinderen minder hygiënische zorg kregen. Besmette voetkwetsuren, en vooral ook oogziektes die door insecten veroorzaakt →

naar pag. 4 →

Werden, waren **niet** **ongewoon**. Rond de **ontstoken ogen** kwamen insecten zitten, en daaraan waren de kinderen zo gewend geraakt, dat ze ze niet eens meer verjaagden. **Blindheid** op latere leeftijd was niet **ongewoon**. **Kindersterfte** was een trieste werkelijkheid...

* Jezus **"omarmt"** de kinderen.

Mèt de ziektes die zij hadden...

Mèt het straatvuil dat aan hun voeten kleefde... **Een hokuspokus of tovermacht** gaat van Hem uit, maar **wel liefdekracht**. **Hij omarmt ze**. - **Hij legt ze de handen op**. - **Hij zegent ze**.

- Jezus nam het **"zeer kwalijk"** toen Hij zag dat de discipelen wilden verhinderen, dat de kinderen tot Hem werden gebracht.
- Weet u, de discipelen dachten wellicht op **"menselijke"** golf lengte. En ook ons ontgaat het heel dikwijls, dat er een grote afstand is tussen het godelijke en het menselijke denken.

* **"Laat de kinderen tot Mij komen..."**
"Wie het koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan."

* Kinderen zijn **anders** dan volwassenen. Ze zijn **ontvankelijk** voor alles. En ze zijn ook **afhankelijk**: alles moet **mèt** of **vanwege** de ouders gebeuren. Een kind denkt **eenvoudig en onschuldig**. Ideeën

van „juist“ of „onjuist“ zijn gemakkelijk aan te brengen.

* Het koninkrijk... „ontvangen als een kind“:....

- Denkt nog even aan die twee jongvolwassen collega's over wie ik aan het begin sprak:

- Is dweepzucht niet zinloos en armtierig?

- Heeft iemand die met Jezus wandelt nog iemand nodig die hij moet ophemelen, of tegen wie hij zich moet afspiegelen?

* Sommige ouders laten hun kinderen bewust geen godsdienstonderricht volgen. Een „fout“ die wel eens meer gemaakt wordt, als u 't mij vraagt. „Eerst de kinderen laten volwassen worden zodat ze later zelfstandig en volwassen zelf kunnen kiezen of ze Jezus al dan niet willen volgen.“ Dat is alleszins een gemakkelijke optie. De vorst van de duisternis is er vroeg bij om onkruidzaad te strooien. - Hij laat het kind in zonde leven, waarvan het eerst later de ontzettende diepten peilt.... en voelt....

- Een goed stuk grond moet men „op tijd“ bezaaien, opdat het onkruid geen kans zou hebben. Als men dat niet doet kan al gauw veel onkruid op de anders goede akker groeien.

→ „Ontvangt het koninkrijk zoals een kind dat zou doen“. Hierin zit de boodschap dat het mensenverstand daarbij niet van tel is. Mensenverstand, groot of klein, is op geen enkele manier „maatstaf“ voor geloof.

ik moet nu ook denken^⑥

A₄

- * Broeder en zuster, aan een klein tekeningetje, dat bij ons thuis nog in de keuken gehangen heeft:
 - Het beeldde een aantal "levenspassages" van een mens uit; waaronder:
 - "te jong om aan God te denken"
 - "speels"
 - "overmoedig"
 - "druk"
 - "moe"
 - "oud"
 - "En het einde was: te laat om aan God te denken". Waarmee ik wil zeggen:
 - "Neemt de waarheden van het evangelie in eenvoud aan. Neemt ze onvoorwaardelijk aan, ook al kun je met je mensenverstand er niet bij; ook al zegt je mensenverstand tienmaal dat iets niet kan. Sommige dingen kun je alleen maar met Godgegeven wijsheid benaderen. Laat de nodige wijsheid van God komen.

Hebt vertrouwen, dat God alle dingen goed maakt...

- * Gemeente, God bekijkt ons zoals wij zijn: soms moe en afgemat, soms als schapen die geen herder hebben, soms als verlorenen die redding nodig hebben, soms als kinderen, die eenvoudige dingen bijgebracht moeten worden. En Hij wil dat ook wij ^{noodtoestand} bescf hebben van de staat waarin wij verkeren. - En Hij wil dat wij vreugde hebben, omdat wij door Hem daaruit gered zijn.

→ In het Markusevangelie lezen wij: "en Hij begon hun vele dingen te leren." Dit gebeurde na een drukke en vermoeiende werkperiode. En om dat "leren" te kunnen

X
Als wij dat niet willen beseffen leven wij in hoogmoed.

volgen was het geen noodzaak om een groot verstand te hebben. Kinderen konden die leer best meevolgen.

→ „Leren”: daarmee wordt bedoeld: „de weg wijzen”. „Leren”: daarmee wordt bedoeld: „inwijden in een leven met God”; en in een leven met blijdschap; niettegenstaande misschien veel dingen tegenzitten. „Leren” is inwijden in een leven met God, en met de medemens.

→ Hoe groot is de onwetendheid over wat het leven echt de moeite waard maakt. „Leren”: dat gaat hier over Gods bedoelingen met ons leven en met onze toekomst.

→ Als Jezus ons „leert”, dan valt daarbij heel dikwijls op dat Hij het „grote menselijke verstand... gewoon terzijde schuift... en dat Hij gewoon teruggaat naar het begin van alle verstand”. En van daaruit kan of wil Hij ons ter hand nemen, begeleiden, en leren....

Matt 18:3
Mark. 10:15

Wordt als de kinderen, want: „Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan”.

→ Mijn broeder en zuster, zou het niet dikwijls eens nodig zijn, als wij het Woord Gods ter hand nemen, dat wij ^{eigen} alle persoonlijk volwassen oordeel, en ons persoonlijk volwassen denken, en alle persoonlijk volwassen spreken. dat wij menen te hebben,

⑧

achterwege laten, en als een kind vóór God gaan staan, het brengt ons in de geest van verootmoediging: „Ja, Heer, hier ben ik. Ik ben machteloos. Ik wilde de dingen zelf, en met eigen verstand benaderen, ik wilde beredeneren wat niet te beredeneren valt.... Ik wilde alles onder controle hebben, en macht hebben over de dingen.... Maar ik ben machteloos... Wil mij vergeven, Heer, en leer mij....

En zo, broeder en zuster, hoeft het ons helemaal niet te verbazen dat de term of het gegeven „kinderen“ veelvuldig en uiterst positief in het Nieuwe Testament gebruikt wordt:

- „Gij allen zijt kinderen des lichts en kinderen des daags“ 1 Tess. 5:5
- „Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods“ 1 Joh 3:2
- „Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen.“ Ef 5:1

God geve dat wij de boodschap van vandaag mogen begrijpen en meenemen naar huis.

Amen.